

ласъмитѣ, и пр. — Добрата работа са награждата рано или късно; — Богъ е насъкѫдѣ; той сичкото право и разумно устроява. — Да сѫ приятелитѣ ви? — Тукъ сѫ отъ вчера настанъ. — Азъ съмъ крайно благодаренъ отъ тѣхъ; тѣ сѫ много честни човѣци и добри патріоти. — Да, и азъ за таквъзи съмъ ги позналъ; само едно имъ недостига, че сѫ сиромасы като тука мене. — Видишъ ли тамъ оизи трапъ — азъ трошишкомъ го прѣскачамъ.

ГЛАВА VI.

ЗА ПРЕДЛОГА.

---

135. — Предлогътъ съ отъ неизмѣнляемитѣ части на рѣчта; съ него са изричатъ взаимнытѣ отношенія на предметътъ въ едно или повече предложенія; напр. като кажемъ: *изтеглъ вода отъ кладенца, думата отъ, която е предлогъ, показва отношеніето между вода и кладенецъ.*

136. — Предлозитѣ быватъ *раздѣлни* и *нераздѣлни*.

Раздѣлни сѫ предлозитѣ: *у, съ (со), съ (съсъ), за, о (объ), отъ, на, надъ, по, подъ, задъ, предъ, изъ, пизъ, безъ, възъ, при, къмъ, до, про, презъ (чрезъ), слѣдъ, ради* или *поради*. Тѣ са турятъ отдѣлно предъ имена и мѣстоименія, които и управяватъ съ падежитѣ родит., дат. и винител. (*). Примѣръ: *ето юздата на коня; — удари на коня юздата; — обади му са, когато отивашъ при него; — вържи го о яслата, и пр.*

Нераздѣлни или слѣдни сѫ само тѣзи предлози: *об,*

(*) Много грижатъ противъ законытѣ грамматически оиѣзи, които отхвърлятъ родителния падежъ, и сичкитѣ почти предлози на езика съчиняватъ съ винителния! — Виж. примѣръ за туй у сичкитѣ послѣдователи на пловдивската школа. —